

ఎర్ర జీపు “తెల్ల” దుమ్మును లేపుతూ ఊరి మధ్యలో వచ్చి ఆగింది. ఆ జీపులో ఇరవై నాలుగు ఇరవై అయిదు సంవత్సరాల వయస్సు యువకులు నలుగురు, దాదాపు 35 సంవత్సరాల వయస్సు మరో వ్యక్తి ఉన్నాడు. అందరూ ఎర్ర చొక్కాలు తొడుక్కున్నారు. జీపుపైన కూడా ఎర్రజెండాలు ఎగురుతున్నవి. అందరి కంటె వయస్సు ఎక్కువ ఉన్న వ్యక్తి వారికి నాయకుడులా ఉన్నాడు. ఘోజు కూడా అలాగే ఉన్నది. జీపు ఎర్రరంగు, జెండాల ఎర్రరంగు వెలిసిపోయి ఉన్నది వారి విప్లవతత్వంలా.

జీపు ఆగగానే ఒక ఎర్రచొక్కా యువకుడు విసురుగా డిగాడు ముఖం చూస్తేనే అర్థం అవుతున్నది జీపు ఈ రెండు మూడు రోజుల నుండే ఎక్కి తిరుగు తున్నట్లు. ఏదో పుష్పక విమానం ఎక్కి తిరుగుతున్న ఫీలింగ్ ఆ ముఖంలో-ఒకసారి ఆ యువకుడు తన హిస్పికటింగ్ జూలును అటూ ఇటూ విడిచి ఎవరైనా కనిస్తారని చూశాడు అటూ ఇటూ-కావి నవంబర్ నెలలో బస్తర్ ఆడివాసులు ఇళ్ళలో ఎవరూ సరిగా ఉండరు. అందరు పొలాల దగ్గరి పాకల వద్దనే ఉంటారు. ముసలి వారు పిల్లలు మాత్రమే ఊరిలో వుంటారు. వీధులలో ఎవరు కనిపించక పోయేసరికి జీపు డిగిన యువకుడు జీపులోకి చూస్తూ “కామ్రేడ్ సాబ్ ఊరిలో జనాలు ఎవరు ఉన్నట్లు లేరు ఎలాగ” అన్నాడు. మన ఓట్లు ఎలాగ అనే అర్థం ఆ మాటల్లో స్పష్టంగా అర్థం అవుతున్నది. ఆ భావం అర్థం చేసుకున్న కామ్రేడ్ సాబ్ “అయ్యో కామ్రేడ్ ఎందుకు తొందరపడతావు ఆ రెండిళ్ళ అవతల పిల్లల మాటలు వినిస్తున్నాయి వెళ్ళి చూడు” అంటూ జీపులో కూర్చునే హుకుం జారీ చేశాడు.

తనరెండుకు వినపడలేదు నిజమా అబద్ధమా అని మనసులోనే అనుకుంటూ ఆ ఎర్రచొక్కా యువకుడు కామ్రేడ్ సాబ్ చెప్పిన డిక్కు వెళ్ళి చూశాడు. నిజంగానే ఆక్కడ పిల్లలు అడుకుంటున్నారు. ప్రక్కనే ఒక ముసలి రైతు కూర్చున్నాడు వెదురు తడక ఆల్లుతూ. తాగుబోతుకు కట్టుపాక చూస్తే కలిగినంత ఆనందం కలిగింది ఎర్రచొక్కా యువకునికి. అంతే ఆలస్యం చేయకుండా “లాల్ నలాం కామ్రేడ్” అంటూ ముసలి రైతుకు అభివాదం చేశాడు. ఒక ఓటు దొరికిందో అన్నట్లు ఉన్న ఆ లాల్ నలాం శబ్దం విని “అమ్మయ్య దొరికారు జీపు కూడా ఆపే పోనీయ్”

అంటూ ద్వైవర్కు అదేశం ఇచ్చాడు కామ్రేడ్ సాబ్. అప్పటివరకు కామ్రేడ్ సాబ్ కు కూడా ఎవరూ జనాలు దొరకరేమో అని భయంభయంగా ఉండె.

కామ్రేడ్ సాబ్ కూడా జీపు డిగి ముసలిరైతు దగ్గరికి వచ్చేసరికి ఎర్రచొక్కాయువకుడు జనాలందరు ఎక్కడికి వెళ్ళిన విషయం తెలుసుకుంటున్నాడు. ఇంతలో కామ్రేడ్ సాబ్ కూడా అక్కడికి రావడంతో వివరాలు తెలుసుకోవడం అని కామ్రేడ్ సాబ్ కు రిపోర్టు ఇచ్చాడు. “ఊరి వాళ్ళందరు పొలాల వద్ద ఉన్నారట” అని. కామ్రేడ్ సాబ్ ఒక్క నిమిషం ఆలోచించి “సరే ఈ ముసలోన్ని రైతులందరిని మీటింగ్ కోసం రమ్మనమని పొలాల వద్దకు వంపు. అలాగే థానాగుడి (వావడి) ఎక్కడో తెలుసుకో అందరు వచ్చేవరకు అక్కడే కూర్చుందాము. మీటింగ్ కూడా అక్కడే చేద్దాం” అంటూ మొత్తం ప్రోగ్రాం అంత గుక్క తిప్పకోకుండా చెప్పేశాడు.

ఆ ఎర్రచొక్కాయువకుడు కామ్రేడ్ సాబ్ అదేశాన్ని ఉన్నదున్నట్టు రైతుకు అప్పచెప్పేసి “థానాగుడి ఎక్కడా” అంటూ అడిగాడు. కాని ఊరిలో థానాగుడి కూలిపోయి మూడు సంవత్సరాలు అవుతున్నది. ఊరిలో సంఘంపుట్టి పట్టారులకు, గార్డలకు దేహాశుద్ధి చేయడం ఆరంభం అయ్యాక థానాగుడిని శుభ్రం చేయడం అంతం అయ్యింది. అందుకే అది కూలి దానిచుట్టూ, వాకిట్లో పిచ్చి చెట్లు పిచ్చిగా పెరిగాయి. కూలకుండా కొద్దిగా మిగిలిన భాగాన్ని గొడ్లు, పండులు వాడుకుంటున్నవి. సంఘం పుట్టక ముందు థానాగుడులు మూడుపువ్వులు ముప్పయికాయల గా వర్ణింతుండేవి. ఆ రోజుల్లో థానాగుడి పొయ్యి ఆరిన రోజు, కోడిపుంజు తెగనిరోజు, కల్లు సీసాల శబ్దం వినవడని రోజు అంటు ఉండాలిపోయేది. కాని ఈ రోజు థానాగుడిలో పండుల గురగురలు గొడ్ల పేడ తప్ప ఏమీలేదు. అందుకే థానాగుడి పేరు వినే సరికి ముసలి రైతు అశ్చర్యపోయాడు ఒకసారి ఆ యువకున్ని ఎగాడిగా చూసి “ఇల్లే బాబు మా ఊరిలో థానాగుడి లేదు. ఊరి వాళ్ళు అందరు వచ్చేవరకు ఇక్కడే కూర్చోండి. మీటింగ్ ఇక్కడే చేయవచ్చు” అంటూ ఇంట్లో నుండి ఒక మంచం తెచ్చి కూర్చోవడానికి ఇచ్చి పొలాలవైపు బయలుదేరారు ఊరి వాళ్ళందరిని పిలవడానికి. అంతకంటే మించి చేసేది ఏమీ లేక కామ్రేడ్లు అందరు వచ్చి మంచంలో కూలబడ్డారు.

ముసలిరైతు ముందుగా గ్రామ సంఘం అధ్యక్షుడు మూఖాల్ ఖేతుల్ (పాక) కాడికి బయలు దేరాడు. వెనకటికాలం అయితే ఇటువంటి కబుర్లు ముందుగా పతేల్కు

సర్పంచ్ కు చేరేవి. కాని కాలం మారింది బలం సంఘానికి చేరింది. మూఖాల్ అప్పుడే అన్నం తిని కాసేపు ఒరుగుదామని కూర్చున్నాడు. గ్రామంవైపు నుండి ముసలి రైతు తన పాకవైపే వడివడిగా రావడం చూసి అనుమానంగా లేచి నిల్చున్నాడు. ఈ మధ్య పోలీసులు మూఖాల్ గురించి తిరుగుతున్నారు. అప్పటి నుండి జాగ్రత్తగా ఉంటున్నాడు. ఊరిలోకి పోలీసులు రాలేదు కదా కొంపదీసి అని అనుకుంటుండగానే ముసలిరైతు దగ్గరికి రానే వచ్చాడు. “బాత పేపి (ఏంటి పెద్దనాన) ఊరిలోకి పోలీసులు వచ్చింట్లా ఏండి” అంటూ మూఖాలే ముందు ప్రశ్నించాడు అత్యుక్తగా, “లేదు కాని ఎవరో చూస్తే పైకాల్ (ఉద్యోగులు) లెక్క ఉన్నారు కాని లాల్ నలాం అంటున్నారు. వాళ్ళు వచ్చిన జీపు మీద కూడా మన ఎర్రజెండాలు ఉన్నవి. ఊరి వాళ్ళందరికీ కలుడు పెట్టు మీటింగ్ చేయాలి అంటున్నారు. మన అన్నం మనుషులేమో?” అంటూ మూఖాల్ ప్రశ్నకు సమాధానంతో పాటు తన అనుమానపు అభిప్రాయాన్ని కూడా వ్యక్తపరిచాడు ముసలి రైతు. ఆ ఎర్రచొక్కాయువకుడు లాల్ నలాం అన్నకాడి నుండి తెలుతు వాళ్ళు ఎవరై నది తేల్చుకోలేక సతమతమవుతున్నాడు.

కాని మూఖాల్ కు అంతా అర్థం అయ్యింది అందుకే వెంటనే “వాళ్ళు అన్న గాళ్ళు కాదు బొన్నగాళ్ళు కాదు. వాళ్ళు ఓట్ల కోసం వచ్చింట్లు. అసలు బాబాల్ (కండ్రి) భీమారై మూలకు పడి నేను పొలం పని మీద వదేసరికి మీటింగ్ అలస్యం అయ్యింది. మొన్ననే ఊరి వాళ్ళందరికీ మీటింగ్ చేసి ఈ ముచ్చట చెప్పేడి ఉండె.” అన్నలు మొన్న ప్రక్క ఊరికి పిలిపించుకుని చెప్పిన విషయాలను గుర్తుచేసుకుంటు అన్నాడు మూఖాల్. మళ్ళీ ఒక్క నిమిషం ఆగి “సరే నువ్వు దేవాల వద్దకు వెళ్ళి ఈ విషయం చెప్పి ఆ వక్కపాకల వద్ద రైతులందరిని తీసుకుని అలా రండి. నేను ఈ వక్క వాళ్ళందరిని తీసుకుని వస్తాను” అంటూ గుంజకు ఉన్న చొక్కా తీసుకుని భుజం మీద వేసుకుని ఇవ్వాళ వీళ్ళను అట వట్టింవాలి అని మనసులో అనుకుంటూ బయలుదేరాడు.

ముసలిరైతు దేవాల వద్దకు వెళ్ళి మూఖాల్ చెప్పిన విషయం అంతా చెప్పాడు. దేవాల సంఘం గ్రామ కార్యదర్శి. దేవాల కూడా చురుకైన యువకుడే, గ్రామంలో సంఘం పుట్టినకాడి నుండి సంఘంలో పని చేస్తూ వస్తున్నాడు. పెద్ద

మనుషులు ఎన్ని అడ్డంకులు కల్పించినా ఎన్నడూ సంఘాన్ని పదలలేదు. దొంగ కమ్యూనిస్టుల మాట వినేసరికి దేవాలకు కూడా ఒక్క మండింది. ఎందుకంటే పిళ్ళు ఓట్లు ఆస్పడు, తునికి ఆకు కాంట్రాక్టర్ల వద్ద చందాలు వసూలు చేసేటప్పుడు తప్ప ఎన్నడూ గ్రామాలకు రాదు. ఎన్నడూ ఏ సమస్య పట్టించుకోరు. పైగా ఆస్థలం (దళం) మేము ఒకచేసంటూ ఓట్లు దండుకుంటు, సామ్యకార్లవద్ద చందాలు వసూలు చేస్తూ బతుకుతున్నారు. దేవాల కూడా ఇవ్వాల వీళ్ళ సంగతేందో తేల్చుకోవాలి అనుకుంటూ బయలుదేరాడు రైతులను జమచేయడానికి.

చూస్తూ చూస్తూ ఉండగానే “కామ్రేడ్లు” కూచున్న ముసలి రైతు ఇంటి చుట్టూతా ఉన్న ఇండ్ల వద్ద రైతులు జమకావడం మొదలైంది కాని రైతులెవడు కామ్రేడ్ల దగ్గరికి మాత్రం పోవడం లేదు. రైతులు జమకావడం చూచి కామ్రేడ్ సాబ్ కు ఎంతో సంతోషమైంది. ఒక ఎర్రచొక్కాయవకుడు ఒక్క ఓటు రెండు ఓట్లు అంటూ ఓటు వయస్సు ఉన్న వారిని లెక్కపెడుతున్నాడు. మిగతా కామ్రేడ్లు కుంభకర్ణ నిద్రలో ఉన్నారు. చాలా మందే వస్తున్నారు కాని వేరే ఇండ్ల వద్ద జమ అవుతున్నారు. దగ్గరికి రావడం లేదు లాల్ సలాం ఆనడం లేదు ఏంటి అని ఆశ్చర్య పోయాడు కామ్రేడ్ సాబ్. ఇక తనే చొరవ చేయాలనుకున్నాడు “అందరికి లాల్ సలాం వాద” అంటూ బిగ్గరగా అరిచాడు కాని ఎటువంటి ప్రతిస్పందన కనిపించ లేదు. ఇంతలో మనస్సులో తళుక్కున ఒక ఆలోచన మెరిసింది. వెంటనే పడు కున్న వాళ్ళను లేపి “ఏయ్ కామ్రేడ్స్ అదేదో అన్నగాళ్ళ పాట కొంత కొంత వస్తది కదా ఆ పాట పాడండి పాట విని అయినా జనం దగ్గరికి వస్తారు” అన్నాడు.

లేచిన యువకులు నిద్ర మత్తులోనే జోగుకుంటూ ఆ వచ్చీరాని పాటను గార్లభరాగంలో ఎత్తుకున్నారు. పాట విని జనం రావడం ఏమోకాని కొద్ది దూరంగ ఉన్న పిల్లల గుంపు వగలబడి నవ్వేసరికి పాడేవాళ్ళ గొంతులకు నడెన్ బేక్ వడ్డడి. ముఖాలన్ని సిగ్గుతో వాడిపోయినాయి. ఇక లాభం లేదని కెమ్రేడ్ సాబ్ తనే లేచి “కామ్రేడ్స్ అందరూ ఇక్కడికి రండి నేను మీటింగ్ చేస్తాను. మేము ఎవరమోకాదు మేము వాళ్ళ ఒకచే రండిరండి” అంటు అన్నలు మేము ఒకచే అనే అర్థంలో అన్నాడు. అయినా జనంలో ఉలుకు లేదు వలుకు లేదు. సాపం కామ్రేడ్ సాబ్ కు తెల్వదు వారు ఎవరి గురించి ఎదురు చూస్తున్నారో. వాళ్ళంత సంఘం కమిటి, గ్రామరక్షణ దళం రాక గురించి ఎదురు చూస్తున్నాడు. సంఘం కమిటి, గ్రామరక్షణ

దళం ఏవరెవరు ఏ పని చేయాలో పనివిభజన చేసుకుని వచ్చేసరికి కొద్దిగా ఆలస్యం అయ్యింది.

మూఖాల్ వస్తూనే కామ్రేడ్ సాబ్ కూర్చున్న దగ్గరికి వచ్చి ఆతను కూర్చున్న మంచంలో ఎక్కి నిలబడ్డాడు. ఒకసారి అటూ ఇటూ చూసి “కామ్రేడ్స్ అందరు దగ్గరికి రావాలి” అంటూ బిగ్గరగా పిలిచాడు. ఆ ఇంటి వద్ద ఈ ఇంటివద్ద కూర్చున్న రైతులు కమిటీ వాళ్ళు రావడం చూస్తూనే లేచి అంతకు ముందు కూర్చోవడానికి పరుచుకున్న తువ్వాలలు తీసి దులుపుకుని భుజాలపై వేసుకుని మూఖాల్ వైపు బయలుదేరారు. మిగతా కమిటీవాళ్ళు గ్రామరక్షణ దళం వాళ్ళు మూఖాల్ వక్కకు వచ్చి నిలబడ్డారు “అల్లాద్ ఒంది పాట పారకల్ మున్నె” (సరే ఒక పాట పాడుదాం ముందు) అని మూఖాల్ ఆనేసరికి ప్రక్కన నిల్చున్న కమిటీ వాళ్ళు, ఇంతకు ముందు ఎర్రచొక్కాల వాళ్లు గతుక్కుంటు పాడిన పాటనే ంతో శ్రావ్యంగా ఎత్తుకున్నారు. దూరంగ ఉన్న పిల్లల గుంపు ఉరికి వచ్చి పాడు తున్న వారి వెనక నిలబడి కోరన్ ఇవ్వడం మొదలుపెట్టారు. ఎర్ర చొక్కాల వాళ్ళకు అప్పుడు ఆర్థం అయ్యింది. ముందు పిల్లలు ఎందుకునవ్వారో — కామ్రేడ్ సాబ్ కు మాత్రం అంతా గందరగోళంగా ఉంది. ఈ మంచం ఎక్కినవాడు ఎవడోకాని చెయ్యికలవబోతే చెయ్యి కలవడంలేదు. లాల్ నలాం అంటే కూడా చప్పుడు చేయడం లేదు. అసలు మేము ఇక్కడ ఉన్నాము అన్న విషయం ఎరగ నట్టే ప్రవర్తిస్తున్నారు ఏమన్నా చేస్తారా ఏంటి అని ఆలోచించసాగాడు. కామ్రేడ్ సాబ్ కు సన్నగా భయం ప్రారంభం అయ్యింది. అయినా రై ర్యం కూడ తీసుకుని ఈ పాట అయిపోగానే ఈ మంచం పైకి ఎక్కి తన వాద్దాటితో ఈ జనాన్ని అంతా ఆళ్ళర్యసరిచి ఆఖరికి ఓట్ల విషయం చెప్పేస్తే సరిపోతది అని అనుకున్నాడు. ఇక ఎర్రచొక్కా యువకులకు ఏమి ఆర్థం కావడం లేదు. ఈ ఏరియా అంతా మనదే అంటూ పూల మాలలతో స్వాగతమిస్తారు అనే విధంగా చెప్పాడు కామ్రేడ్ సాబ్ ఇక్కడ చూస్తే స్వాగతాలు ఏమోకాని సాపు చేసే విధంగా కనిపిస్తున్నది అని మనసులోనే అనుకుంటూ భారమంతా భగవంతుని మీద వేసి కూర్చున్నారు భయం భయంగా.

ఇంతలో పాట అయిపోయింది ఒక్క క్షణం నిశ్శబ్దం వెలకొన్నది. ఇదే అదను అనుకుని కామ్రేడ్ సాబ్ మంచం ఎక్కడానికి మంచంపై ఒక కాలువేసి మీడికి లేవబోయాడు కాని మంగ్గు వెంటనే సాబ్ కాలర్ వట్టుకుని కింపికి లాగి

“జామ్ కొద్దోమన్ ఓరు తిరియిత్తోర్” (కొద్దినేపు మొదలకుండా ఉండు అతను మాట్లాడుతాడు) అన్నాడు కోవంగా. తను ఆలోచించినట్లుగానే జరిగేటట్లు ఉండి అనుకునేసరికి భయం కాస్త వణకుగా మారింది. అసలే మంగ్గు భుజానికి ఒక బర్బార్ కూడా ఉండి అతను గ్రామ రక్షణదళ కమాండర్.

మూఖల్ గొంతు సవరించుకుని “కామ్రేడ్స్ నేడు బాత మీటింగ్ ఇక్కె” (ఇవ్వక ఏమి మీటింగ్ అంటే) అంటు మొదలుపెట్టి ప్రభుత్వ ఎన్నికల ప్రకటన గురించి చెప్పి ఎన్నికల బూటకత్వం వివరిస్తూ ఎన్నికలను బహిష్కరించాలని రైతులను కోరాడు. దోపిడి వర్గ పార్టీల బూటకపు వాగ్దానాలను ఎండగట్టూ వాల్ల అచరణను ఉదాహరణలతో అర్థం చేయించాడు ప్రజలకు ఎన్నో వీండ్రనుండి ఓట్లు వేస్తున్నా, అన్ని సంవదలు ఉన్న బస్తర్ ఎందుకు వెనకబడి ఉందో చెప్తూ పరిష్కారానికి పోరాటం ఒక్కటే మార్గం అంటూ వివరించాడు. ఈ ఉపన్యాసం అంతా వింటున్న కామ్రేడ్ సాబ్ కు మతిపోయినంత పని అయ్యింది. బస్తర్ లో ఈ మారుమూల గ్రామంలో ఒక అడివాసి యువకుడు ఈ విధంగా ఉపన్యాసించడం నమ్మలేకపోతున్నాడు. ఇక ఇక్కడ ఓట్లు అడగడం అంటే తన్నించుకోవడమే అవుతుంది. కిమ్మనకుండా పోవడమే మేలు అని కామ్రేడ్ సాబ్ అనుకుంటుండగానే “అయితే ఇప్పుడు వీళ్ళు మనల్ని ఓట్లు అడగడానికి వచ్చారు. కాబట్టి ఇన్ని సంవత్సరాల నుండి ఎన్నికలలో పాల్గొంటు మనకోసం ఏమేమి చేశారో వీళ్ళను అడుగుదాం. సరిగ్గా చెప్పితే మీటింగ్ చేసుకోనిద్దాం లేకపోతే ఇక్కడి నుండి తోకపీకాల్సిందే మీరంతా ఏమంటారు” అంటూ మూఖల్ జనాన్ని అడగడం కామ్రేడ్ సాబ్ కు వినపడ్డది పిడుగుపడ్డట్టుగా. ఇంకా జనం అంతా అంతే అనడంతో సాబ్ కు గుండె గాభరా ఎక్కువైంది.

మీటింగ్ పెట్టుకోనియ్యకపోతే పోనియ్ జీవెక్కి ఈల పాట పాడుకుంటు హాయిగా పోతాం కాని ఏమేమి చేశామో చెప్పాలంటున్నాడు వీడు. ఎక్కడ తల నొప్పిరా నాయన ఎరక్కపోయి వచ్చి ఇరుక్కునట్లు అయింది. అన్నలం మేము ఒకటే అన్నా వినే రకంగాలేదు వీళ్ళు. ఇప్పుడు ఏం చేయాలి అనుకుంటు ఆలోచన లలో సతమతమవుతుండగానే కామ్రేడ్ సాబ్ కు “ఏయ్ కామ్రేడ్ నిన్నే ఇప్పుడు మీరు రైతుల బతుకుల కొరకు ఏమేమి చేశారో చెప్పండి” అన్నాడు కామ్రేడ్ అనే పదాన్ని వ్యంగ్యంగా పలుకుతు మూఖల్. ఏం చెప్పాలో తేల్చుకోక ముందే ప్రశ్న

వచ్చి మీద వడదంతో అనర్ధరంగా ఏదో ఒకటి చెప్పక తప్పక “అ అ ఏంటి మేం ఏం చెయ్యలే దనుకుంటున్నారో మేం చెయ్యబట్టే జంగలోళ్ళు, (ఫారెస్టు డిపార్టుమెంటు) మీరు అడవి నుండి ఎన్ని కట్టెలు తెచ్చుకున్నా, కొత్త కొత్త ఇంట్లు కట్టుకున్నా రూపాయలు వసూలు చేయడం లేదు. మేం చెయ్యబట్టే పట్వార్లు మీమ్మల్ని తిప్పలు చేయడం లేదు. మేం— చెయ్యబట్టే అంటూ ఇంకా ఏదో కొనసాగించ పోబోయాడు కాని ఇంతలో ఒక రైతు లేని అడ్డు తగులుతు “ఎహె ఎవడ్రా నువ్వు ఎన్నడూ నీ మొఖం కూడా కనిపియ్యలేదు. యాడకూచోని నువ్వు ఇవన్నీ నేసి నవరా” అంటూ కోపంగా అడిగాడు. జనాలంతా కూడా తలా ఓ మాట తిట్టడం మొదలుపెట్టారు. సావ్ కు చెమటలు కారడం మొదలుపెట్టింది. అటూ ఇటూ విత్తర చూపులు చూస్తూ ఉండగా దూరంగా ఒక బోరింగ్ కనిపించింది. వరదలో కొట్టుక పోయే చీమకు దుంగ దొరికినట్లు అయ్యింది సావ్ కు. వెంటనే “అ మీ ఊర్లో బోరింగ్ ఎవరు వేయించింట్లు అనుకుంటున్నాడు మేమే కలెక్టర్ తో ఎంత గొడవ పడితే కాని ఈ ఊర్లన్నిటికీ బోరింగ్లు రాతేమి తెలుసా” అన్నాడు తన తెలివికి తనే మురిసిపోతూ, కలెక్టర్ తో గొడవపడ్డది లేనిది అయితే జనానికి తెలివదు అనేది సావ్ చీమా కాని సావ్ మాటలు విన్న జనం సగలబడి నవ్వడం మొదలు పెట్టారు.

నవ్వలను ఆపుతూ మూఢార్ అందుకున్నాడు “ఏయ్ బోరింగ్ ఎవరు వేయించింది. ఎందుకు వేయించింది కూడా మాకు తెల్సే. అయినా కొద్దిసేపు నువ్వే వేయించావు అనుకుంటాం అయితే ఏది నీ బోరింగ్ తో మా కడుపు నిండినా? లేకపోతే బోరింగ్ ఉంటే అన్నం తిననక్కర లేదా? ఈ ఊర్లో ఇంతకుముందు బోరింగ్ లేకున్నా బతికాము చావలేదు. కాని భూమి లేకుండా మేము బతకలేము. ఆ భూమి కోసం ఇక్కడ మేము ఇంట్లు వేసుకున్నప్పుడు, మేం అడవి నరికి పోడు చేసుకున్నప్పుడు నువ్వు ఎక్కడ ఉన్నావు? ఫారెస్టు వాళ్ళు వచ్చి మా ఇంట్లు కాలదెట్టి మేం నరికిన భూమిలో ప్లాంట్ చేషన్ వేసినప్పుడు ఎక్కడ ఉన్నావు? మేం సంఘంలో సంఘటిత పడి ఫారెస్టు వాళ్ళ జులును తిప్పికొట్టినప్పుడు ఎక్కడ ఉన్నావు? నువ్వు ఎప్పుడు ఎక్కడా కూడా మా ఆసలు సమస్యను పరిష్కరించడంలో లేవు. నీ సమాధానం మాకు ఒప్పు. ఇక మా ఊరు బోరింగ్ విషయానికి వస్తే అర్జీ పని చేయడం బండ్ అయ్యి ఎనిమిది నెలలు ఆపుతున్నది. ఇప్పుడు వాగులో తీసిన

చెలిమలోని నీరే తాగుతున్నాము మేము. బోరింగ్ పేరు మళ్ళీ చెప్పితే తన్నులు తింటావు” అన్నాడు తన దీర్ఘమైన సమాధానాన్ని ముగిస్తూ-

కామ్రేడ్ సాబ్ కు అప్పుడు అర్థం అయ్యింది తను బోరింగ్ మేమే వేయించాం అనేసరికి జనాలంత ఎందుకు నవ్వారో. అంతేకాదు ఇక చేతులెత్తి ఓటమిని అంగీకరించి తిరోగమించడమే ఉత్తమమని కూడా అర్థం అయ్యింది. అంతే వెంటనే “కామ్రేడ్స్ మేం తెలివక వచ్చాము. మిమ్ములను ఓట్లు అడిగేందుకు మాకు ఎలాంటి అర్హత లేదు. మేము మీ ఊరిలో మీటింగ్ చెయ్యం ఇక వెళ్ళిపోతున్నాము” అంటు ప్రకటించాడు నీళ్ళు నమలుతూ బిత్తరచూపులు చూస్తూ-

X X X

ఒక్కొక్క ఊరు దాటుతున్న కొద్ది ఒక్కొక్క డిగ్రీకోసం పెరుగుతున్నది మన్నూరాం సోడిటీ. జీవులో ముందు సీట్లోనే కూర్చున్నాడు కాని ముందుకు చూడడం లేదు. ఏదైనా ఊరు రాగానే కుడి ఎడమలకు వంగి వంగి చూస్తున్నాడు జీవులో నుండే. ఎక్కడా ఒక్క నినాదం కనిపించడం లేదు. ఒక్క పోస్టర్ ఒక్క జెండా కూడా కనిపించడం లేదు. మనసులోనే పండ్లు నూరడం మొదలుపెట్టాడు సోడి “దొంగ వెధవలు వేలకువేల రూపాయలు దొబ్బారు. ఒక్క పోస్టర్ కూడా వేయించలేదు. అప్పారావుగాడు ఎంత మోసం చేశాడు. ఇవ్వాలి వీడి సంగతేంబో తేల్చుకోవాలి” అని అనుకుంటుండగానే “సార్ గొల్లపల్లి వచ్చింది ఎన్నికల అఫీసు కాడికి పోనియ్యమంటారా జీవును” అంటు ప్రశ్నించాడు డ్రైవర్ “అఫీసు కాడికా? వద్దు అప్పారావు ఇల్లు తెలుసు కదా ఆక్కడికే పోనియ్” అంటు డ్రైవర్ ను ఆడే శించాడు. అప్పారావును ఏమేమి ప్రశ్నలు అడగాలో మనసులోనే తయారవుతుసోడి.

అప్పారావు అప్పుడే టిఫిన్ ముగించి టీ తాగివచ్చి ముందుగదిలో కూర్చున్నాడు. బుర్రమంటు సోడి జీవువచ్చి అప్పారావు ఇంటిముందు ఆగింది. అప్పారావు కూడా రెండు రోజులనుండి సోడి గురించే ఎదురుచూస్తున్నాడు. ఎదురు చూడడమే కాదు రెండు రోజులనుండి సోడివచ్చి అడిగే ప్రశ్నలను ఊహించుకుంటూ వాటికి సమాధానాలను తయారు చేసుకుంటున్నాడు. జీవును చూడగానే లేని ఆదరాబాదరాను తెచ్చిపెట్టుకుని జీవు దగ్గరికి వెళ్ళి “రండి రండి చాలా ఆలస్యం అయ్యింది మీకోసమే ఎదురు చూస్తున్నాను” అంటూ ఇంట్లోకి ఆహ్వానించాడు అప్పారావు. ఎందుకు నురో రెండు మూడు వేలకు గాలం వేద్దామనా? అని మనసులోనే కసిగా అనుకున్నాడు.

మీడికి మాత్రం “అ ఏంలేదు, చాలావని ఉండడంవల్ల ఆలస్యం అయ్యింది” అంటూ జీవు దిగి అప్పారావును ఆనునరించాడు సోడి. ఎంత కనబడనీయ వద్దనుకున్నా చిర్రు బుర్రు బయట వడుతునే ఉంది సోడిలో -

ఇద్దరు ఎదురెదురుగా కుర్చీలలో కూలబడ్డారు. ఆలస్యం చేయకుండా అప్పారావు లేని అప్యాయతను అంత ఒలకపోస్తూ “టిఫిన్ చేశారా లేదా సార్ ఏం తీసుకుంటారు”....అంటూ ఇంకా ఏం తాగుతావు అని కాబోలు అడగబోయాడు. కాని కళ్ళనిండ ఎన్నికలే నిండి ఉన్న సోడి ఎన్నికల ప్రచారం గురించే తేల్చుకోవాలనుకున్నాడు అందుకే అప్పారావు మాటలను మధ్యలోనే తుంచేస్తూ “ఇప్పుడు నాకు టిఫిన్ అంటే తాగే తీరిక లేదుకాని నీ ఏరియాలో ఎక్కడ ఎన్నికల ప్రచారం కనిపించడం లేదేం ? ఎక్కడ ఒక్క పోస్టర్, జెండా కూడా కనిపించడం లేదు. అసలు నేను ఎన్నికల్లో గెలవాలనుకుంటున్నావా ఓడిపోవాలనుకుంటున్నావా” అంటు గుక్కుతిప్పకోకుండా కోపాన్విత వెళ్ళగక్కాడు సోడి- తీసుకున్న డబ్బుల గురించి కూడా అడుగుదామనుకున్నాడు. కాని ఈ ఏరియాలో సోడికి ఉన్న ఒకే ఒక ఆధారం అప్పారావు. అందువల్ల డబ్బు విషయంలో గట్టిగా పట్టుబడితే అప్పారావు వ్యతిరేకంగా మారినా మారవచ్చు అప్పుడు మొదటికే మోసం వస్తుందని డబ్బు మాట ఎత్తలేదు- చిర్రుబుర్రులాడో చివాట్లుపెట్టో పని నడిపించుకోవాలి కాని పని కుంటువడేలా చేసుకోవద్దు అనేది సోడి విధానం.

కాని అప్పారావుకు ముందు నుయ్యి వెనక గొయ్యిలా ఉంది. ఇక సోడి ఏమనుకున్నా ఫర్వాలేదనుకుని అసలు విషయంలోకి దిగాడు. అప్పారావు గొంతు నవరించుకుంటు “చూడండి సార్ మీరు ఎంత చిర్రు బుర్రులాడినా కారాలు మిరియాలూ నూరినా నేను ఏమీ చేయలేను. ఇది నక్కలైట్లు ఏరియా అని మరచిపోతున్నారు. జనం తెలివి అయిపోయినారు. వెనకటిలాకాదు, ఇప్పుడు ఓట్లు అడగపోతే ఎందుకు వేయాలి, మీరు మాకేం చేశారు అంటు నిలదీస్తున్నారు జనం. ఇక సంఘాల నాయకులైతే ఉద్యోగాలకోసం పోయిన వాళ్ళను ఇంటర్వ్యూ చేసినట్లు చేసి జనంలో సిగ్గు తీస్తున్నారు. మీరే చెప్పండి జనాలకు ఏం చెప్పి ఓట్లు అడగమంటారు” అంటూ తన బాధనంత సోడిముందు పరిచాడు.

సోడి ముందు తక్తరపడి అపైన గుర్తుకు వచ్చి యురెకా అనుకుంటు “అ జనానికి మనం ఏమీ ఎందుకు చేయలేదు. ఈ మారుకు బోరింగ్ ఎవరు వేయబారు.

మనం బోరింగ్లని వేయించకపోతే జనం నీళ్లు లేక చచ్చేవాళ్లు తెలుసా? జనం అడిగినప్పుడు ఈ విషయం ఎందుకు చెప్పలేవు" అంటు ఎదురు ప్రశ్న వేశాడు. తమ కనుగొన్న ఈ కొత్త విషయానికి నోబుల్ ప్రైజ్ వస్తదన్నంత సంతోషపడిపోతూ. కాని అప్పాగావు మాత్రం విచిత్రంగా నవ్వాడు. ఆ నవ్వి ఓరి దద్దయ్య ఆ చచ్చు విషయం నాకు తెలవదనుకుంటున్నవా అన్నట్లుండి.

ఒకసారి దీర్ఘంగా శ్వాస తీసుకుని మొదలుపెట్టాడు అప్పారావు "అయ్యో సాడు బోరింగ్ విషయం చెప్పితే జనాలు మన తలలో బోరింగ్ వేస్తారు. బోరింగ్ల సిద్ధాంతం జనానికి బోర్ కొట్టింది. ఇప్పుడు జనాలు బోరింగ్లు, స్కూళ్ళు, అంగన్ వాడీలు, బ్యాంక్ రుణాలు కాదు ముఖ్యంగా అడిగేది. వాళ్లు భూములు అడుగుతున్నారు అడవి సరికి చేసుకున్న భూములకు పట్టాలు అడుగుతున్నారు. భూమి లేకుండా మిగతావన్నీ మాకు దండుగే అంటున్నారు. గతంలో గిరిజనులందరూ అడవి కొట్టి చేసుకున్న భూములకు పట్టాలు కావాలని ధరభాస్సులు ఇస్తే పోలీస్ సేషన్ కు సంపిస్తామని మన ప్రభుత్వం, ఫారెస్టు డిపార్ట్ మెంట్ వాళ్ళు బెడిరించారు. అదే నక్కలైట్లు వచ్చి సంఘాలను పెట్టి గిరిజనులను ఏకం చేసి భూమి లేని వారిని అడవి కొట్టుకుని భూమి చేసుకోవడం పోలాటం మొదలుపెట్టారు. భూమి సమస్యకు పరిష్కారం చూపించారు. సంఘాల బలం ముందు రేంజర్లు, వట్సార్లు ఏకీకరించు చూపించారు. అందుకే గిరిజనులు అన్నల మాటే వింటున్నారు. బోరింగ్ అంటు మొదలుపెడితే బుర్ర బద్దలు కొడతారు జనం" అంటూ అగకుండా ఒక చిన్న ఉపన్యాసం దంచేశాడు సోడిని ఆదరగొడుతు. అప్పుడు కాని ఆర్డం కాలేదు సోడికి, ఫూల్ వాప్ (వి. జె. పి.) కళ్యాణ్ ఉత్తర బస్తర్లో అడవికొట్టి భూములు చేసుకోండి మేము అధికారానికి వస్తే పట్టాలు ఇస్తామంటు ఎందుకు ప్రచారం చేస్తున్నది.

సోడి అయోమయంలో పడిపోయాడు "అయితే ఈ ఏరియాలో ఓట్లమీద ఆశ వదులుకేవల్పిందే అంటావా? మరి సిపిఐ వాళ్ళు ఎలా చేస్తున్నారు" అంటు అనుమానంగా అడిగాడు. 'సిపిఐ వాళ్ళా? మొన్న ఈ ఏరియాలో ఓ గ్రామంలో గ్రామ రక్షణ దళానికి దొరికి చావు తప్పి కన్ను లొట్టపోయి పారిపోయినారు. ఇప్పుడు వాళ్ళ సుక్మ ఏరియాలో నక్కలైట్లు తిరగని గ్రామాలలో నక్కలైట్లు మేము ఒకటే అన్నలు మాకే ఓటు వేయమన్నారు అంటు ఓట్లు దండుకునే ఉపాయం చేస్తున్నారు. అంతగా తెలియని జనాలు నమ్ముతున్నారు కూడా. అందువల్ల సుక్మ ఏరియాలో

ఎన్నికల అధికారి తనకు అన్ని విషయాలు ముందే తెలుస్తవి అన్నట్లు పోజు పెడుతు హవల్దార్ ఇద్దరు సిపాయిలు మాత్రం తక్కువ ఫోర్సు వచ్చాము కనుక ఏ గొడవ లేకుండా ఇక్కడి నుండి సురక్షితంగా పోతే చాలానని ఆలోచిస్తున్నారు. కాని ఎస్.ఐ. వారకం చూస్తే హవల్దార్ కు భయం ఆవుతున్నది. ఏడు జనంతో గొడవ పెట్టుకుని అందరికీ తన్నులు తినిపించడు కదా అని హవల్దార్ ఆనుకుంటుండగానే “ఏయ్ హవల్దార్ నువ్వు ఈ ఇద్దరు పోలీసులను తీసుకెళ్ళి ఊరి వాళ్ళందరిని తీసుకురండి న గతేండ్ తేయ్యకుండా” అన్నాడు కోపంగా హాకుం డారీచేస్తూ ఎస్.ఐ. హవల్దార్ కు ఎస్.ఐ. మాటలు వింటే ఏం జరుగుతుందో అర్థం అయి పోయింది. జరగబోయే ప్రమాదాన్ని నివారించడం కోసం ధైర్యం తెచ్చుకుని “సార్ ఊరిలో పరిస్థితి మంచిగ లేదు. ఒత్తిడి చేస్తే ఓట్లు వేసేలా లేదు జనం. అందరు ఒక్కమాట మీద ఉన్నారు. నేను ఆప్పుడు కటూల్ (మంచం) కోసం క్రామేడ్ అనాల్సి వచ్చింది. ఇంతకు ముందే మన సిపాయి వెళ్ళి లాల్ నలాం దాద అంటే కాని వినడేడు సీక్స్ దొరకలేడ. మనం ఒత్తిడిచేస్తే జనం తిరగబడవచ్చు. జనం వెనకటిలా లేరు. మనం నలుగురమే ఉన్నాము. మరోసారి ఎక్కువ ఫోర్సు తీసుకువచ్చి పీళ్ళ సంగతి కేల్చుకోవచ్చు. ఇప్పుడు కామిగా వెళ్ళిపోతేనే మంచిది సార్” అంటూ హవల్దార్ పరిస్థితిని తన అంచనాను, అనుభవాన్ని అంత రంగరించి ఎస్.ఐ.కి అర్థం చేయించడానికి ప్రయత్నించాడు.

హవల్దార్ సర్వీస్ కంటే తక్కువ సర్వీస్ ఉన్న ఎస్.ఐ.కి హవల్దార్ మాటల్లో నిజం ఉన్నట్లు అనిపించలేదు. హవల్దార్ కావాలని తనను భయపెట్టాలని చూడడం లేదుకదా అని ఆనుకుంటుండగానే “అవునుండి హవల్దార్ చెప్పినవాంట్లో నిజం ఉన్నది. అయినా ఇంటింటికి వెళ్ళి తీసుకువచ్చి ఓట్లు వేయించడం మన డ్యూటీ కాదు కదా. ఎవరైనా ఓటు వేయడానికి వస్తే వేయించే బాధ్యత మాది. ఈ బ్యాలట్ పేట్రెల రక్షణ బాధ్యత మీది” అంటూ ఎన్నికల అధికారి కూడా అనేసరికి ఎస్.ఐ. అనుమానంలో పడ్డాడు.

ఏమి చేయాలో తోచడం లేదు కాని అవమానం మాత్రం దహించివేస్తున్నది. జనం సంగతి కర్మాత మానుకన్నా వెంటనే మాత్రం ఏదో ఒకటి చేయాలను కున్నాడు ఎస్.ఐ. చేతులు ఇంకా గట్టిగా గుడ్డుకుంటూ ఇంకా వేగంగా అటాభిజ్ఞా తిరగడం మొదలుపెట్టాడు. అప్పటికి సాయంత్రం నాలుగున్నర కావస్తున్నది.

ఇంతలో కిటికీలో నుండి స్కూలు ముందర కొద్దిదూరంలో బోరింగ్ కనిపించింది ఎస్.ఐ.కి వెంటనే మంత్రం వేసినవాడిలా నిలబడిపోయినాడు. కొద్దిసేపు తీవ్రంగా ఆలోచించి “దేఖియే (చూడండి) ఇంకా ఓట్లు వేయడానికి ఎవడు రాడు కాని మీరు ఆ పెట్టెలు తీసుకుని వెళ్ళి జీపులో కూర్చోండి” అని ఎన్నికల అధికారులకు చెప్పి పోలీసుల వైపు తిరిగి “ఒరేయ్ మీరు ఆ బోరింగ్ పద్దకు నడవండి మన ప్రభుత్వం నిర్వహిస్తున్న ఎన్నికలలో వీళ్ళు పాల్గొనకపోతే మన ప్రభుత్వం వేయించిన బోరింగ్ వీళ్ళు కూడా వీళ్ళు తాగవద్దు దాన్ని విరగ్గొట్టాలి నడవండి” అంటూ ఆదేశించి ఎస్.ఐ. తనే ముందు కడిలాడు మిగతా పోలీసులు వస్తున్నారా లేదా అనేది కూడా చూడకుండానే. హవల్దార్ మిగతా ఇద్దరు పోలీసులు ఇక తప్పదురా నాయనా అనుకుంటు బయలుదేరారు. ఎలాగు తైం కూడా ముగియ వస్తున్నందున బ్యాజెట్ పెట్టెలు తీసుకుని వెళ్ళి జీపులో కూర్చున్నాడు ఎన్నికల అధికారి మిగతా ఎన్నికల సిబ్బందితో కలిసి.

ఎస్.ఐ. వెనుక వెనుక పోలీసులు కూడా బోరింగ్ పద్దకు చేరుకున్నారు. దేనితో విరగ్గొట్టాలి అని అటుఇటు చూచేసరికి ఎస్.ఐ.కి దగ్గర్లోనే వెనకట ఎప్పుడో మోరి కట్టడానికి తెచ్చి కట్టకుండా అలాగే ఉండిపోయిన పెద్ద పెద్ద రాళ్ళకుప్ప కనిపించింది. అంతే అలస్యం చేయకుండా రాళ్ళకుప్ప దిక్కు ఒకసారి బోరింగ్ వైపు ఒకసారి చెయ్యితో చూపుతూ “ఒరేయ్ ఆ రాళ్ళు తెచ్చి దీనిమీద ఎత్తెయ్యండిరా” అంటూ ఆదేశించాడు. ఎప్పుడో శారీరక శ్రమకు దూరమైన పోలీసులకు ఆ రాళ్ళు లేవడం చాలా కష్టమనిపించింది. అందుకే ఊరివాళ్ళను, ప్రభుత్వాన్ని, ఎస్.ఐ.ని మనసులోనే తిట్టుకుంటు ఊరిఊరి అంటు మూలుకుంటు ఒక్కొక్క బండ ఎత్తుక వచ్చి బోరింగ్ మీద దడామ్ దడామ్ ఎత్తేస్తున్నారు. ఎస్.ఐ.కి అలస్యం అవుతున్నట్లు అనిపించింది. తను కూడా చేతులపై అంగీని పైకి జరుపుకుంటు వెళ్ళి మొన పోస్తూ రాళ్ళను ఎత్తుకవచ్చి కనిగా ఎత్తేస్తున్నాడు లాకవోలో పెట్టి ఊరి వాళ్ళందరిని కొడుతున్నట్లు పీలొతూ. ఎన్నికల అధికారి మిగతా సిబ్బంది భయంభయంగా చూస్తున్నారు జీపులో నుండి జవాబు ఏమన్నా చెయ్యరు కదా అనుకుంటు.

ఊరి జనం అందరు ఒకరోక్కరే దూరంగా గుమిగూడారు ఈ చోట్వాన్ని విచిత్రంగా చూస్తూ. గుంపులో చిన్నగా గుసగుసలు మొదలయ్యాయి. గుసగుసలు నవ్వులుగా మారాయి. పిచ్చివాళ్ళను చూసి నవ్వుతున్నట్లుగా నవ్వుతూ అందరు ఎటు→

అనువాద కథ

ఒక తల్లి కొడుకు

అజీత్ కార్

కన్ను పొడుచుకొన్నా కానరానంత కటిక చీకటిగా వుంది బయట. చీకటి తెరణ చీల్చుకొంటూ కుక్కల అరుపులు వినొస్తున్నాయి.

ఎంత వ్రయత్నించినా కునుకు పట్టటంలా. నూ అన్నయ్య కేవలంని ఎవరో హత్యచేశారు. అప్పటి నుంచి అమ్మకీ, నాకూ నిద్రే కరువైంది. అమ్మ మూర్తిభ వించిన శోకదేవతలా నోటమాచేలేక మూగవోయినట్లుండి. ఒకరికొకరం నిద్రపోతున్నట్లు నటిస్తున్నాం — అలాగేనా ఎవరో ఒకరం నిద్రలోకి జారుకో వచ్చని —

అన్నని ఉగ్రవాదులు చంపారనుకొంటున్నారు. మూతైతే ఏయాలెలియదు. తెలిసినంతలో కేవలం ఎవరినీ నొప్పించే మనిషైతే వారు. ఎవరైనా మరి ఎందుకు చంపుతారో ?

→వాళ్ళు అటు వెళ్ళిపోయారు. అటుఇటు చేసి చివరికి బోరింగ్ విరిగింది. ఎస్.ఐ.కి తృప్తి కలిగింది. చేతులు దులుపుకుంటు “ఇక పదండిరా” అంటు జీపులో వెళ్ళి కూర్చున్నాడు. మిగతా పోలీసులు కూడా వెళ్ళి కూర్చున్నారు.

జేబులో నుండి దస్తీ తీసి కారుతున్న చెమటను తుడుచుకుంటు “బొంగ లంజ కొడుకులు ఇప్పుడు ఎక్కడి నీళ్ళు తాగుతారో చూద్దాం” అన్నాడు గొప్ప విజయం సాధించిన వానిలా ఎస్.ఐ. వెంటనే హవల్దార్ అందుకుంటు “సార్ ఇప్పుడు వాళ్ళు బోరింగ్ నీళ్ళు తాగడంలేదు. అది చెడిపోయి ఎనిమిది నెలలు అయ్యిందట. రిపేరు కోసం దరఖాస్తు ఇచ్చి ఆరు నెలలు అయ్యిందట. ఊరివాళ్ళు చెలిమిలోని నీళ్ళే తాగుతున్నారు. అందుకే అప్పుడు బిందె నీళ్ళ కోసం లాల్ సలాం చెప్పాల్సి వచ్చింది” అన్నాడు. అంతే ఎస్.ఐ. నోడు తెరుచుకుని ఉండిపోయింది. ఊరివాళ్ళు అదోలా నవ్వుతూ దూరం నుండే వెళ్ళిపోవడం కండ్ల ముందు మెదిలింది. జీపు కడిలింది.